

Bijlage 2 bij Resolutie IZA

Wat betekent stoppen?

Wat betekent een besluit van de ALV om te stoppen met IZA? Gemeenten houden hun wettelijke taken ten aanzien van preventie en ondersteuning en zetten dat onverminderd voort. Goede samenwerking met zorgpartijen blijft daarbij belangrijk. Het IZA bouwt voor een belangrijk deel voort op wat gemeenten al deden. Met stoppen vervalt het collectieve commitment daarop, inclusief de aanjaagrol van de VNG. Denk daarbij aan het meepraten aan de landelijke tafels door de VNG en het maken van landelijke afspraken namens gemeenten, de inzet op de organisatie en coördinatie van regionale gemeentelijke samenwerking en de gemeentelijke inzet op specifieke domeinoverstijgende samenwerkingen zoals bijvoorbeeld die rond de mentale gezondheidsnetwerken en eerstelijnszorg. De extra middelen die gemeenten ontvangen uit het IZA (€150 mln) zullen komen te vervallen.

In grote lijnen komt het hier op neer:

- VNG trekt zich terug uit alle landelijke tafels, maakt geen afspraken meer met de landelijke partijen over de inzet van gemeenten, jaagt die ook niet meer aan en is niet meer aanspreekbaar op de individuele keuzes van gemeenten met betrekking tot de afspraken in de akkoorden. Dit kan leiden tot grotere lokale diversiteit, vertraging en versmalling.
- Geen landelijke afspraken meer over de organisatie en coördinatie van de regionale samenwerking en VNG jaagt dit ook niet meer aan. Gemeenten kunnen niet worden aangesproken op de mandaatstructuur en of, hoe en waarop gemeenten onderlinge samenwerking organiseren is aan henzelf. Evenals welke regio indeling ze daarbij hanteren. NB: voor de regioplannen waar gemeenten onderdeel van zijn geldt dezelfde voorwaardelijkheid als voor de handtekening onder IZA.
- De afspraken in IZA ten aanzien van de inzet op de netwerksamenwerking met huisarts en GGZ (mentale gezondheidsnetwerken en verkennend gesprek) gelden niet meer onverkort voor gemeenten. Deze zullen regionaal en lokaal moeten worden herbevestigd of er worden nieuwe afspraken over gemaakt.
- Voor de inzet op samenwerking met de eerstelijns geldt hetzelfde. Sociaal domeinpartijen die onderdeel zijn van deze samenwerking (bijv. sociaal werk) kunnen zich richting hun financier ook niet beroepen op de IZA afspraken.
- Gemeenten zijn niet meer gehouden aan afspraken over inzet op de coördinatie, organisatie en uitvoering van de domeinoverstijgende keteninterventies en gaan eigen (lokale) prioriteiten stellen.
- Gemeenten gaan eigen keuzes maken over of, hoe en hoeveel zij inzetten op inrichten van laagdrempelige steunpunten. VNG is geen trekker meer van de landelijke werkgroep voor het landelijk dekkend netwerk van laagdrempelige steunpunten.

- Opdrachtgeverschap aan de GGD-en is niet meer gekoppeld aan de afspraken in de akkoorden, maar gebeurt enkel nog op basis van landelijke en regionale prioriteiten van gemeenten zelf.
- Voor gemeenten geldt dat de spanning op het moeten bekostigen van activiteiten zonder structurele financiële dekking, niet meer op de landelijke tafel van IZA-partners gelegd kan worden. Daarmee wordt het een spanning die tussen gemeenten en hun samenwerkingspartners gehanteerd zal moeten worden.

Doorgaan houdt in dat VNG en gemeenten onder de huidige omstandigheden gecommitteerd doorgaan met uitwerking en uitvoering van de afspraken in IZA. In de gesprekken over het nieuwe akkoord kunnen we (wederom) inbrengen welke randvoorwaarden nodig zijn. Dat kan worden opgevat als wanneer die randvoorwaarden niet of niet geheel ingevuld worden, het commitment er toch wel is. En leidt in ieder geval tot verwachtingen bij de IZA partners. Ook zal de positie van gemeenten ten opzichte van rijk en zorgverzekeraars ongelijkwaardig blijven en daarmee in termen van invloed op financiële en inhoudelijke sturing niet verbeteren. VNG zal gelijk aan de branchepartijen, waaronder Sociaal Werk Nederland, huisartsen en V&V aanbieders, deelnemen in de gesprekken over het nieuwe akkoord.